

Α

Αγ



Αχρίδος και Ζίτσης

Αγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε στις

23 Δεκεμβρίου 1880 στο χωριό Λέλιτς της κεντροδυτικής Σερβίας.

Ήταν το πρώτο από τα εννέα τέκνα των ευσεβών αγροτών Δραγομίρου και Αικατερίνης.

Ασθενικός στη σωματική του διάπλαση και κράση, επέδειξε από μικρός την ευφυΐα του, την μεγάλη του αγάπη προς την Εκκλησία και το Θεό και την κλίση προς τον μοναχικό βίο. Σπούδασε, παρά το γεγονός της μεγάλης πτωχείας της οικογενείας του, στη θεολογική σχολή του Βελιγραδίου, ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Θεολογίας στη Βέρνη της Ελβετίας (1908), διδάκτωρ στην Οξφόρδη της Αγγλίας (1909) και στο Χάλλε της Γερμανίας (1911).

Γνώριζε επτά γλώσσες μεταξύ των οποίων και στην ελληνική.

Ο Νικόλαος λάτρευε τον Θεό εξ όλης της καρδιάς, ισχύος και διάνοιας αυτού, και ο Θεός του έδωσε στόμα και σοφία ασυναγώνιστα και ακαταγώνιστα.

Εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στη μονή Ρακόβιτσα, κοντά στο Βελιγράδι, το Δεκέμβριο του 1909. Είχε αρρωστήσει βαριά από δυσεντερία και έταξε, εάν ο Κύριος τον θεραπεύσει, να Του αφιερωθεί δια βίου με όλη του την

ύπαρξη, όπως κι έγινε.

Κατά την περίοδο 1915- 1919 απεστάλη στην Αμερική και την Αγγλία για να συντρέξει και να ενισχύσει τον πολύπαθο Σερβικό λαό.

Έκανε πολλά ταξίδια. Τα σημαντικότερα θεωρούσε στο Άγιον Όρος.

Ερχόταν για πολλά χρόνια, κάθε χρόνο και επί πολύ. [\(περισσότερα...\)](#)